

прѣкрасна градина, най доброто и най хубавото мѣсто на земята, което было отъ по напредъ приготвено. Въ рай имало сѣ-какъвъ родъ растеніѣ и дървета съ цвѣтове и плодове; въ срѣдата мѣ течѣла рѣка, която се раздѣляла на четири потоцы. Особенно были забѣлѣжителны въ рай двѣ дървета: дървото на живота и дървото на познаніето на доброто и на злото. Дървото на живота — было чѣдно дърво: ако бы человекъ се хранилъ сѣ-кога отъ плодетѣ мѣ, тогазъ той завѣ-нѣгы бывалъ отзрванъ отъ болѣсти и отъ смърть-та, живѣлъ бы на земята вѣчно. А дървото на познаніето на доброто и на злото было напротивъ дърво най смърто-носно: ѣденкето на неговитѣ плодове до-карвало болѣсти и смърть. Когато Богъ взвелъ Адама въ този прѣкрасенъ рай, рекълъ мѣ: ползуй са отъ сичко токо въ рай що има; ѣждь плодетѣ на сич-китѣ дървета, но само отъ тѣй дърво (ко-ето отъ подиръ было наречено дърво на познаніето на доброто и на злото) не ѣждь, защото ще умрешъ непрѣмѣнно, щомъ токо ѣдешъ отъ негова плодъ. И тѣй живѣй тѣка, работи тѣзи градина, и гледай—пази да не изѣбвишъ чрѣзъ непослушаніето си. Адамъ былъ въ въз-хищеніе отъ хубоститѣ на рай, и по Бо-